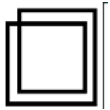

Kluczowe problemy sektora usług wodociągowych i kanalizacyjnych

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

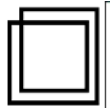

Tadeusz Aziewicz

Uwagi ogólne

Usługi wodnokanalizacyjne świadczone są w warunkach monopolu naturalnego. Monopol ten ma charakter lokalny. Koszty transportu wody są wysokie, dlatego nie istnieją ogólnopaństwowe sieci przesyłające wodę z obszarów gdzie występuje ona w nadmiarze do rejonów niedoboru. Ze względów ekonomicznych najbardziej efektywne jest istnienie na rynku jednego usługodawcy (zbędność duplikacji urządzeń).

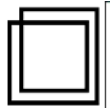
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Uwagi ogólne

W branży wodnokanalizacyjnej dominują zintegrowane jednostki, produkcji dystrybucji i zaopatrzenia, dlatego stosowane w ramach restrukturyzacji telekomunikacji, czy elektroenergetyki rozwiązanie polegające na oddzieleniu zarządzania siecią od innych rodzajów działalności, które mogą być poddane presji konkurencyjnej może mieć zastosowanie jedynie w bardzo ograniczonym zakresie.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

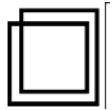

Uwagi ogólne

W sektorze usług wodociągowo kanalizacyjnych występują ponadto inne okoliczności powodujące niemożność lub nieracjonalność kreowania układów konkurencyjnych mianowicie:

- ograniczone możliwości wzrostu popytu,
- niemożność używania wspólnej sieci do przesyłania produktów różnych wytwórców,
- brak substytutów wody używanej do celów bytowych oraz procesów technologicznych.

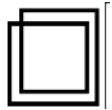
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Uwagi ogólne

Działanie w warunkach monopolu powoduje obawę (brak rynkowej weryfikacji), że koszty i ceny mogą wzrosnąć powyżej niezbędnego poziomu zaś jakość usług może stać się niezadowalająca, dlatego niezbędna jest regulacja – czyli stworzenie – w oparciu o system instrumentów prawnych oraz niezależne instytucje takich warunków działania, które w normalnych okolicznościach tworzy rynek i konfrontacja z konkurencją.

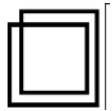

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Uwagi ogólne

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

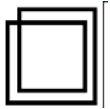
Celem regulacji jest wymuszenie na przedsiębiorstwie monopoliście działania w sposób maksymalnie efektywny tzn. oparcia swojej rentowności na racjonalnym gospodarowaniu, a nie na wykorzystywaniu pozycji monopolistycznej.

Uwagi ogólne

System regulacji musi równoważyć interesy konsumenta i producenta usług. Dominacja jednej ze stron jest sprzeczna z interesem publicznym. Kierując się troską o konsumenta nie można doprowadzić do „wylania dziecka z kąpielą” i zablokowania przedsiębiorstwu możliwości racjonalnego działania szczególnie w długim okresie.

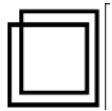

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

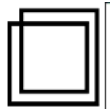
Zaszcłości po systemie gospodarki centralnie planowanej w dużym stopniu wpływają na sytuację sektora. W ramach tego systemu priorytetem był wzrost produkcji. Poprawa poziomu usług świadczonych mieszkańcom znajdowała się na dalszym planie.

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

Wiele inwestycji zostało zaplanowanych na podstawie błędnych założeń dotyczących rozwoju przemysłu. W branży dominowało „inżynierskie” podejście, bardziej techniczne niż ekonomiczne - opierające się na rachunku kosztów, wymogach oszczędności energii itd. Najnowocześniejsze technologie nie były dostępne.

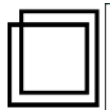

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

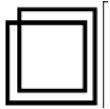
Systemy wodnokanalizacyjne w Polsce cechują się zazwyczaj dużymi stratami wody, zużywają nadmierne ilości energii, często występują problemy z utrzymaniem ciśnienia.

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

Dostosowanie sektora wodnokanalizacyjnego do unijnych standardów będzie wymagać ogromnych środków inwestycyjnych. Szacuje się, że niezbędne jest zaangażowanie rządu 18 miliardów euro, w tym 4,5 mld na systemy wodociągowe, 3,2 na systemy kanalizacyjne i 10,3 mld na oczyszczalnie ścieków.

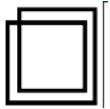
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

Po przejęciu przez gminy przedsiębiorstw wodnokanalizacyjnych inwestycje w tym zakresie nie są już finansowane z budżetu centralnego. Przedsiębiorstwa na ogół nie są zdolne do samodzielnego finansowania większych inwestycji. Większość poważniejszych inwestycji finansują gminy.

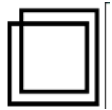
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

Najpoważniejszym źródłem środków na finansowanie dużych inwestycji wodociągowych i kanalizacyjnych jest działający od 1 lipca 1989 r. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz fundusze wojewódzkie (WFOŚ). Środki udostępniane są w formie dotacji, pożyczek preferencyjnych i dopłat do odsetek od kredytów komercyjnych. Na ogół NFOŚ i WFOŚ przekazują środki na sfinansowanie inwestycji nie bezpośrednio przedsiębiorstwu a gminie. Zazwyczaj minimalnym wymaganiem jest udzielenie przez gminę gwarancji spłaty pożyczki udzielonej na warunkach preferencyjnych.

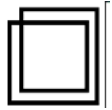

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

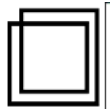
Inwestycje wodnokanalizacyjne są również finansowane ze środków banków komercyjnych, chociaż ich udział w rynku kredytów komunalnych jest ciągle niewielki.

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

Udział kapitału prywatnego w sektorze wodnokanalizacyjnym jest znikomy. Pionierskim przedsięwzięciem publiczno-prywatnym z udziałem partnera zagranicznego jest Saur Neptun w Gdańsku, spółka joint venture, która zapewnia usługi wodociągowe i kanalizacyjne w Gdańsku i kilku sąsiednich gminach. Prywatna spółka (kapitał polski) Aquarius świadczy usługi (umowa o zarządzanie) w małej gminie Piaseczno. Akcje dwóch polskich spółek akcyjnych AQUA z Bielska Białej i WODKAN z Ostrowa Wielkopolskiego są notowane na giełdzie.

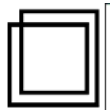

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

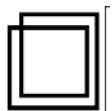
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Wiele wskazuje, że branża wodnokanalizacyjna może stać się atrakcyjna dla prywatnych inwestorów. Uczestnictwo sektora prywatnego może spowodować napływ kapitału niezbędnego do poprawy stanu i rozwoju infrastruktury.

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

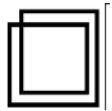
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Sektor prywatny może wprowadzić do branży know – how w zakresie zarządzania oraz poprzez ukierunkowanie na efektywność ekonomiczną zrównoważyć występujące jeszcze w branży „inżynierskie”- podażowe podejście.

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

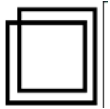
W ustabilizowanych systemach kapitał prywatny chętnie angażuje się w inwestycje wodociągowo – kanalizacyjne, ponieważ są to inwestycje o małym ryzyku (porównywalnym z zakupem obligacji).

Sektor wodnokanalizacyjny w Polsce

Sektor wodnokanalizacyjny był do niedawna jednym z niewielu obszarów funkcjonowania monopolu naturalnych, których nie poddano szczegółowej regulacji ze strony władzy publicznej, odmiennie niż ma to miejsce w sektorze energetycznym, czy w sektorze usług telekomunikacyjnych.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

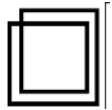

Kluczowe problemy sektora

Brak środków na inwestycje

Jak już wcześniej wspomniano jednym z głównych problemów sektora są ogromne potrzeby inwestycyjne.

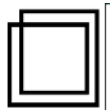
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

W wyniku prac prowadzonych przez Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast została przygotowana i uchwalona ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (Dz. U. Nr 72, poz. 747), która weszła w życie z dniem 13 stycznia 2002 r.

Kluczowe problemy sektora

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

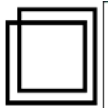
Zgodnie z ustawą przedsiębiorstwo określa taryfę opłat za usługi wodociągowe i kanalizacyjne na 1 rok, na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług.

Kluczowe problemy sektora

Według art. 2.p.2 ustawy niezbędne przychody rozumiane są jako *wartość przychodów w danym roku obrachunkowym, zapewniających ciągłość zbiorowego zaopatrzenia w wodę odpowiedniej jakości i ilości i zbiorowego odprowadzania ścieków, które przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne powinno osiągnąć na pokrycie uzasadnionych kosztów związanych z ujęciem i poborem wody, eksploatacją, utrzymaniem i rozbudową urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz osiągnięcie zysku.*

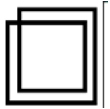
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Ustalanie taryf w oparciu o powyższą definicję powoduje uwzględnienie w kosztach prowadzonej działalności również rat kapitałowych (ponad wartość amortyzacji), co powoduje, że działalność w sektorze może stać się atrakcyjna dla prywatnych inwestorów.

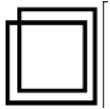
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Włączenie do taryf opłat wszystkich kosztów związanych z działalnością przedsiębiorstwa wodno – kanalizacyjnego musi spowodować znaczne podwyższenie stawek (znaczące zaległości inwestycyjne odziedziczone po dotychczasowym systemie, odejście od ukrytego subsydiowania polegającego na finansowaniu przez gminę inwestycji).

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

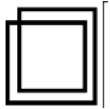

Kluczowe problemy sektora

Gmina jako regulator

System regulacji wprowadzony ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

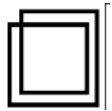
Zgodnie z ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków system stanowienia cen i opłat podlega unifikacji, a rolę regulatora pełni gmina. W odróżnieniu od obowiązujących wcześniej aktów prawnych regulacją objęto wszystkich przedsiębiorców działających w sektorze niezależnie od ich formy organizacyjno-prawnej oraz struktury własnościowej (w tym również przedsiębiorców prywatnych).

Kluczowe problemy sektora

Na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków wymagane jest uzyskanie zezwolenia wydawanego przez wójta (prezydenta lub burmistrza) w drodze decyzji.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

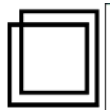
Rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków obowiązujący na obszarze gminy.

Kluczowe problemy sektora

Rada gminy uchwała przygotowane przez przedsiębiorstwa wodociągowe i kanalizacyjne wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w ich posiadaniu. Plany te muszą być zgodne z kierunkami rozwoju gminy.

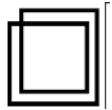
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Rada gminy na wniosek przedsiębiorstwa zatwierdza taryfy (w terminie 45 dni od złożenia wniosku, jeżeli rada gminy nie podejmie uchwały w określonym ustawą terminie taryfy wchodzi w życie po upływie 70 dni od dnia złożenia wniosku). Do wniosku o zatwierdzenie taryfy przedsiębiorstwo dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat oraz aktualny, wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.

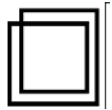
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sprawdza, czy taryfy i wieloletni plan zostały opracowane zgodnie z przepisami ustawy oraz weryfikuje koszty w oparciu, o które przedsiębiorstwo ustaliło niezbędne przychody.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

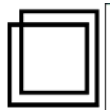
Rada gminy może podjąć uchwałę o dopłacie dla jednej, wybranych lub wszystkich taryfowych grup odbiorców. Dopłatę przekazuje przedsiębiorstwu wodociągowo - kanalizacyjnemu.

Kluczowe problemy sektora

Ceny i stawki opłat określone w taryfie są różnicowane na podstawie udokumentowanych różnic kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

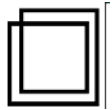

Kluczowe problemy sektora

Próba oceny

W trakcie przygotowywania projektu omawianej ustawy przekazanie gminom funkcji organu regulacyjnego budziło wiele wątpliwości.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

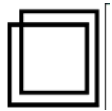
Zachowania władz gminnych w dużym stopniu zdeterminowane są cyklem wyborczym. Czteroletnia kadencja utrudnia podejmowanie decyzji racjonalnych w długim horyzoncie. Demokratyczne mechanizmy wymuszają zachowania nadmiernie „prospołeczne”, szczególnie w końcowej części kadencji.

Kluczowe problemy sektora

Istotą niezależnej regulacji jest instytucjonalna i prawna niezawisłość organu regulacyjnego. Tylko taki regulator jest w stanie równoważyć zarówno interes producenta (umożliwienie finansowania bieżących i długoterminowych potrzeb rozwojowych związanych z infrastrukturą), jak i konsumenta (zabezpieczenie przed nieuzasadnionym wzrostem opłat).

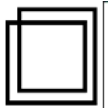
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Władze gminne nie spełniają tych wymogów. Jak już wspomniałem - jako demokratycznie wybrana reprezentacja mieszkańców muszą liczyć się z silną presją konsumentów, wyborców. Z kolei jako właściciele przedsiębiorstw i jednocześnie regulatorzy łączą role strony i decydenta (dylemat leśniczego i kłusownika).

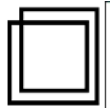
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Warto zauważyć, że omawiana ustawa zabezpiecza interesy przedsiębiorstw wprowadzając szczegółowe zasady prowadzenia działalności w tym ustalania taryf. W przypadku konfliktu firma może zaskarżyć decyzje gminy do sądu. Nie można jednak zapominać, że kadra kierownicza przedsiębiorstwa komunalnego musiałaby złożyć pozew przeciwko właścicielowi swojej firmy.

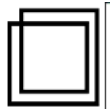
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Jak wcześniej stwierdziłem włączenie do taryf opłat wszystkich kosztów związanych z działalnością przedsiębiorstwa wodno – kanalizacyjnego musi spowodować znaczne podwyższenie stawek. Wiele wskazuje, że gminy będą blokowały ten proces wykorzystując swoje uprawnienia właścicielskie jak i regulacyjne.

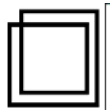

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

W moim przekonaniu system wprowadzony ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków ma charakter trwały. Zasadnicza zmiana wydaje się mało prawdopodobna.

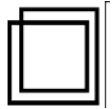
Kluczowe problemy sektora

Model prywatyzacji

Doświadczenia zagraniczne w zakresie prywatyzacji sektora wodnokanalizacyjnego sprowadzają się w zasadzie do dwóch modeli:

- brytyjskiego (pełna prywatyzacja sieci),
- francuskiego (publiczna sieć w zarządzie prywatnym prowadzonym na zasadach dzierżawy).

W warunkach polskich na pewno warto rozważyć jeszcze spółki kapitałem mieszanym: gminy i prywatnego inwestora.

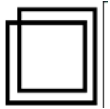
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Pełna prywatyzacja sieci daje największą możliwość gromadzenia środków na inwestycje, wyeliminowania negatywnych oddziaływań czynników politycznych, tworzy silne bodźce w kierunku zwiększania efektywności.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

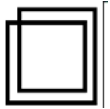
Słabą stroną tego rozwiązania jest nieodwracalność decyzji (brak możliwości organizowania przetargów o rynek), ogromna odpowiedzialność regulatora (zamiana monopolu publicznego na prywatny).

Kluczowe problemy sektora

Zarządzanie poprzez kontrakty na dzierżawę sieci daje możliwość kreowania konkurencji pomiędzy podmiotami ubiegającymi się o kontrakt. Konkurencja powinna wymusić działania na rzecz obniżania kosztów eksploatacji, ograniczenie wzrostu cen, zapewnienie właściwej jakości usług w oparciu o zapisy kontraktu.

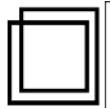
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Bardzo ważne i trudne jest dobre przygotowanie kontraktów oraz właściwe ich monitorowanie i egzekwowanie zgodności prowadzonej działalności z wynegocjowanymi zapisami. Firmy negocjujące z gminą dysponują na ogół przewagą merytoryczną, mogą wydać więcej pieniędzy na dobrych prawników. Kontrakty zawierane są na duże sumy i długie okresy, realne jest zagrożenie korupcją.

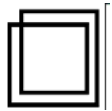
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Spółki z kapitałem mieszanym wydają się najbezpieczniejszym rozwiązaniem, jednak trzeba pamiętać, że pozytywne efekty prywatyzacji (szczególnie w przypadku spółek z mniejszościowym udziałem kapitału prywatnego) będą zdecydowanie mniejsze. Z kolei w przypadkach, kiedy gmina jest mniejszościowym wspólnikiem (akcjonariuszem), może stracić kontrolę nad spółką, nie uzyskując w zamian ekwiwalentu pełnej jej wartości. Wydaje się, że taki model prywatyzacji ma największe szanse na upowszechnienie.

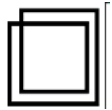
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Kluczowe problemy sektora

Zarządzanie mieniem o niepodzielnych składnikach znajdującym się na obszarze kilku gmin.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

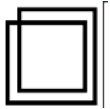
Badania, które prowadziłem w ramach Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową dotyczące funkcjonowania związków powołanych dla zarządzania mieniem niepodzielnym wykazały wiele problemów związanych z pospieszną i niedokończoną komunalizacją, wadliwym wydzieleniem mienia oraz w ogóle z przydatnością tej formy prawnej jako forum współpracy międzygminnej.

Kluczowe problemy sektora

W ramach badań zauważono, że w ramach opisywanej formy naturalne linie podziału: mieszkańcy - władza samorządowa, usługodawca - konsumenci są zniekształcane przez różnice interesów pomiędzy gminami tworzącymi związek.

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

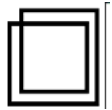
Badania wykazały, że członkowie zgromadzenia związku postrzegają siebie przede wszystkim jako przedstawicieli swojej gminy w związku reprezentujących jej interesy w stosunku do innych gmin tworzących związek.

Kluczowe problemy sektora

Priorytety inwestycyjne w nadmiernym stopniu uzgadniane były w formie kompromisu politycznego. W jednej z badanych firm środki na inwestycje modernizacyjne i remonty rozdzielane były proporcjonalnie do liczby osób mieszkających w poszczególnych gminach, nie zaś w oparciu o rzeczywiste potrzeby całego systemu wodno-ściekowego. W innym przypadku obawa przed dominacją dużej gminy zmobilizowała mniejszych partnerów do wspólnych głosowań i wymuszania priorytetów inwestycyjnych nieracjonalnych z punktu widzenia całości systemu.

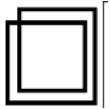
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Prywatyzacja sektora wodnokanalizacyjnego - silne strony

- zaangażowanie kapitału prywatnego w inwestycje;
- większa efektywność zarządzania;
- minimalizacja wydatków budżetowych przy zapewnieniu niezbędnego zakresu i jakości usług;
- racjonalizacja konsumpcji usług;
- większa możliwość wdrażania nowych technologii oraz know-how w zakresie zarządzania;
- w przypadku zastosowania kontraktów zainteresowanie prywatnego dzierżawcy obniżeniem kosztów eksploatacji.

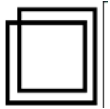
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Prywatyzacja sektora wodnokanalizacyjnego – słabe strony

- brak krajowego kapitału adekwatnego do wartości przedsiębiorstw;
- trudności ze sporządzeniem i nadzorowaniem kontraktów;
- ciągle mała akceptacja społeczna dla kapitału zagranicznego w „strategicznych” przedsiębiorstwach.

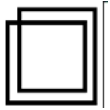
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Prywatyzacja sektora wodnokanalizacyjnego - zagrożenia

- możliwość zmiany monopolu publicznego na prywatny;
- większe prawdopodobieństwo wzrostu cen i napięć społecznych;
- nieszczelny system regulacji i trudności z wypełnieniem przez gminę roli regulatora:
 - duża podatność na czynniki polityczne (czteroletni cykl wyborczy),
 - nierówny dostęp do informacji gminy i przedsiębiorcy,

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

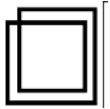

Prywatyzacja sektora wodnokanalizacyjnego - zagrożenia

- przewaga merytoryczna przedsiębiorców (szczególnie dużych, renomowanych firm zagranicznych);

- możliwość zmniejszenia lub utraty wpływu na majątek komunalny niezbędny do wykonywania zadań własnych gminy;
- w przypadku kapitału zagranicznego możliwość wystąpienia napięć politycznych.

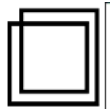
MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

Prywatyzacja sektora wodnokanalizacyjnego - szanse

- możliwość zminimalizowania oddziaływania czynników politycznych na decyzje gospodarcze (w tym problemów związanych z zarządzaniem mieniem o niepodzielnych składnikach zlokalizowanym na obszarze kilku gmin);
- w przypadku zastosowania kontraktów możliwość kreowania konkurencji pomiędzy podmiotami ubiegającymi się o wydzierżawienie sieci (w pewnym stopniu podobną funkcję może pełnić również konkurencja potencjalna);
- zaangażowanie kapitału zagranicznego może zwiększyć szanse na dostęp do środków pomocowych Unii Europejskiej (know-how w zakresie pozyskiwania środków)

MINISTERSTWO
SKARBU
PAŃSTWA

